

[Jørgen Jørgensen.]

ning i beskæftigelsen. Det er den konservative politik. De konservative siger gang på gang, at partiet ønsker ikke at begrænse befolkningens købeevne gennem arbejdsløshed, men selvom det ikke er partiets ønske, vil den politik, partiet anbefaler, føre til dette resultat. Mindre produktion, mindre likviditet, mindre beskæftigelsesmulighed og større arbejdsløshed. Hvis dette ikke opnås, vil det nærmest sige, at den konservative politik er forfejlet; så opnås ikke det, man tilsligter gennem den pengepolitik, det konservative parti tilråder. Derfor mener jeg, at det kan ikke nytte, at det konservative parti vil tilsløre den kendsgerning, at dets politik har som mål eller vil få som resultat, vil jeg hellere sige, en begrænsning af forbruget gennem stor arbejdsløshed. Det er jo formålet med den politik, det konservative parti anbefaler. Derfor må det hellere siges ganske klart. Så kan man diskutere, om man vil gå den vej — det vil jeg ikke —, men det er bedre at være klar på, hvad der er partiets hensigt. Det siger sig selv, at der er mindre risiko for at forrykke handelsbalancen ved at give importen fri, når man i forvejen har begrænset befolkningens købekraft, men at foretage denne begrænsning ved en politik, der fører til stor arbejdsløshed, ja, ligefrem forudsætter den, det vil vi i det radikale venstre ikke være med til. At en nedgang i forbruget kan blive nødvendig, vil jeg ingenlunde benægte. En sådan situation kan komme til at foreligge, at den må iværksættes, men så må denne nedgang fordeles mere ligeligt, ikke pålægges en lille kreds af befolkningen.

Overfor den almindelige betragtning om, hvor faretruende den økonomiske situation er for landet, vil jeg gerne sige, at selvom jeg er enig i, at der er sket en ændring til det værre, en forværring af den økonomiske situation i Danmark gennem det sidste halve år, og for måneder siden har udtalt, at jeg frygtede for, at vi var ved et vendepunkt, hvor de gunstige kår, vi havde haft gennem adskillig tid, ville blive afløst af vanskeligheder, og selvom jeg fremdeles mener dette, synes jeg heller ikke, man skal overdrive vanskelighederne; jeg synes, det ærede medlem hr. Aksel Møllers syn på forholdene var for pessimistisk. Det er rigtigt, at vort samhandelsforhold som helhed overfor England er blevet forringet i betydelig grad, men jeg synes, man helt lukker øjnene for, at der dog også er andre tendenser i udenrigshandelen, som kan få betydning for den økonomiske udvikling herhjemme. Jeg tror, man fra alle sider vil

være enig i, at der er mærkbare prisfaldstendenser indenfor store varegrupper som kul, jern og stål, indenfor varegrupper, der dog betyder noget i produktionen. Den dag et prisfald, selvom det ikke bliver meget stort, dog manifesterer sig, vil det få virkninger af betydning for dansk produktionsliv. Jeg bedømmer også stillingen sådan, at vore produktionsmuligheder, navnlig for landbrugets vedkommende, ikke er så meget forværret, som man undertiden vil give det udseende af, og at landbrugsproduktionen i nationalbudgettet måske ikke helt er opført til det, den vil indbringe i det kommende år. Men alt dette er jo skøn, og at der er indtrådt en forandring i den almindelige økonomiske politik, en forandring til det værre, derom kan der ikke være tvivl; jeg synes kun ikke, man skal overdrive, som det sker, når man fremsætter disse meget pessimistiske udtalelser.

Men når nu det ærede medlem hr. Aksel Møller så stærkt fremhæver, at denne forværring i situationen er resultat af den politik, som regeringen har ført, og som partierne forsåvidt allesammen har støttet hidtil, synes jeg også, at det ærede medlem placerer ansvaret alt for ensidigt. Forværringen i Danmarks økonomiske situation er i væsentlig grad et resultat af den økonomiske udvikling ude i verden, navnlig vel af Englands devaluering af pundet; og derfor kan det konservative parti ikke klare frisag ved at sige, at havde man fulgt dette parti i den kronopolitik, som det konservative parti anbefalede, ville forholdene i landet økonomisk set have været betydelig gunstigere. Dette standpunkt er ikke holdbart. Kronepolitikken, som blev foreslået af det konservative folkeparti, ville ikke have gjort forholdene lettere for landet; jeg mener tværtimod. Jeg mener iøvrigt, at det må stå det konservative parti klart, at en politik efter de retningslinier, som partiet anviser og har været talsmand for i det sidste halve år, en politik, der har som formål og vil få som resultat en stagnation i erhvervslivet og betydelig arbejdsløshed, ingen muligheder har, ikke er aktuel og ingen praktisk placering har i dansk politik. Der er jo i og for sig heller ikke noget mærkeligt i, om de tre partier, der tog ansvaret for, at Danmark i efteråret, da sterling blev devalueret, fulgte sterling, også i fællesskab fører den økonomiske politik videre, som da blev påbegyndt, en politik, der tager sigte på en billigørelse og rationalisering af produktionen, så dansk erhvervsliv bliver konkurrencedygtigt både på hjemmemarkedet og til eksport, en poli-